

[Hagen Hagensen.]

lov. I hvert fald er det ganske klart for mig, at man ikke, således som forslaget gør det, kan medtage en bestemmelse om bydelsråd på et så løst grundlag som det, der er foreslået; end ikke den arbejdsgruppe, der arbejder med forholdene, har fremlagt noget som helst om, hvordan man tænker sig det skal føres igennem. Det kan ikke overlades til fastsættelse i et regulativ. Det må være et lovgivningsanliggende, og for øvrigt vedrører det næppe Københavns kommune alene, men hele vores kommunale forvaltning. Jeg vil holde for, at man ikke på denne måde kan og i øvrigt heller ikke bør have bydelsråd, der er frit i luften svævende og i hvert fald slet ikke frit i loven svævende. Det er noget, vi må tage op, når vi skal til at se på arbejdsgruppens betænkning, der vel kommer på et eller andet tidspunkt.

Så skal jeg måske med en vis veniød til slut tage afsked med overpræsidenten, som helt op-hører at have noget med Københavns kommune at gøre; det overgår til ministeren det hele. Det tilhører en svunden tid, vi kommer ind i mere moderne forhold, og det er vel sådan, det skal være.

Vi vil tilsige en saglig medvirken til gennemgang af lovforslaget i udvalget. Vi kan stort set følge det hele, men der er enkeltheder, som vi ønsker at drøfte, og vi tager klart afstand fra bydelsrådene og dermed § 52.

Ritta Ahm (KrF):

Nu er det ganske vist folketinget, der skal lovgive, men det bekymrer mig alligevel, at borgerrepræsentationens medlemmer er så meget delt i spørgsmålet om dette lovforslag, at der endda er divergerende opfattelser hos det spinkle flertal, der findes. Det er derfor ikke med en særlig god baggrund, at vi skal til at udvalgsbehandle dette lovforslag, som det ser ud i dag.

Man har fra indenrigsministeriets side tilstræbt at tilpasse loven efter den nuværende, fra 1970 gældende styrelseslov for landets øvrige kommuner. Nu synes jeg ikke, en tilnær-melse på dette område er så forfærdelig meget at stræbe efter, for nu, 7 år efter styrelseslovens ikrafttræden, er der mange kommunalbestyrelsesmedlemmer, herunder også medlemmer fra magistratsbyerne, der sukker efter at få loven revideret. Det er vel ikke noget, der kommer helt bag på indenrigsministeren, og

jeg vil nu, i anledning af, at loven bliver nævnt, spørge, om ministeren er indstillet på revision, så vi kan få loven til at fungere nogenlunde tilfredsstillende.

Nu har jeg hørt, at der her til januar kommer en betænkning, som skulle løse op for de problemer, der er opstået i primærkommunerne i retning af manglende samspil mellem det lokale styre og befolkningen, som gik tabt ved kommunesammenlægningerne. Men vi kommer ikke uden om det alvorlige problem ude i kommunerne, at medlemmerne ikke kan overkomme alt det arbejde, der bliver dem pålagt. Hele sagsbehandlingsområdet har ikke forandret sig, vi kører jo stadig efter de gode gamle sognerådsprincipper. Det bliver vi tvunget til at tage os af, ellers går det simpelt hen galt med det kommunale selvstyre.

Lovforslaget som sådant er så omfattende, at der kun kan blive tid til ganske få principielle synspunkter.

Forslaget om, at valg til borgmesterembeder bliver for en 4-årig periode, kan vi jo naturligvis fuldt ud tilslutte os, for den valgmetode, man har i dag, er helt ude af trit med de demokratiske grundprincipper.

Hvad angår § 15, stk. 2, kan jeg allerede nu sige, at vi ikke kan gå med til, at et medlem mindst skal have frafald i 2 måneder, før der indkaldes stedfortræder. For de mindre partier er 2 måneders fravær så mærkbart, at vi finder i hvert fald én måned mere rimelig.

I ministerens fremsættelsestale står der, at ministeren spændt venter på folketingets reaktion vedrørende § 52, som åbenbart hviler på en nytænkning hos ministeren, men som vi er nogle der har arbejdet med i 6 år, nemlig nærdemokrati. Her er det kommet så smukt i bås under navnet bydelsråd. Naturligvis var jeg meget spændt på at se, hvad ministeren nu havde fundet på, og jeg skyndte mig at slå op under § 52. Jeg udtrykker det forsigtigt, når jeg siger, at jeg blev mildest talt forbløffet over at se, at det eneste, der står, er, at der i et regulativ, som skal stadfæstes af indenrigsministeren, kan fastsættes bestemmelser om bydelsråd, som er foreslået af borgerrepræsentationen. Har ministeren virkelig tænkt sig, at jeg ville skrive en blankocheck ud på § 52? Nej, det tror jeg ikke. Ikke når man som jeg kender ministerens indstilling til nærdemokrati i almindelig og hele lokalrådstanken i særdeleshed, hvor ministeren på det sidste sammen med for-